

[Finansministeren]

2. Besparselsen på boligsikring til pensionister skønnedes i lovforslaget om boligydelse til ca. 500 mill. kr., hvoraf kommunernes andel udgjorde 300 mill. kr. og statsandelen 200 mill. kr.

3. Idet det understreges, at ovenstående pensions- og boligsikringsbeløb ikke er direkte sammenlignelige, idet de hidrører fra to forskellige budgetteringstidspunkter (henholdsvis januar 1978 og april 1977), kan man dog angive størrelsesordenen for nettomerudgifterne på statens udgiftsbudget.

Den kommunale besparelse på boligsikringsudgifterne søges neutraliseret, dels ved at der alene er 75 pct.s statsrefusion af udgifterne til boligydelse, og dels ved at de generelle tilskud til kommunerne er foreslået nedsat med 104 mill. kr. fra 1979. Beløbet på finanslovens udgiftsside bliver nævnte 1.532 mill. kr. minus besparelsen på boligsikringen (200 mill. kr.) og reduktionen af de generelle tilskud (104 mill. kr.), dvs. ca. 1.230 mill. kr., hvilket er forøgelsen af udgifterne som følge af 1. fase af pensionsreformen.

4. Jeg må herefter konstatere, at hr. Jørgen Jensens spørgsmål må bero på en misforståelse af indholdet af den ændring af pensionslovgivning m. v., der blev vedtaget af folketinget i foråret, og der er derfor ikke grundlag for at stille det i spørgsmålet nævnte ændringsforslag.

Til *justitsministeren* (17/8 78) af:

Hagen Hagensen (KF):

»Vil ministeren sørge for, at færdselspolitets motorcykelpatroljer bliver forsynet med maskiner, der er tilstrækkelig hurtige til at varetage en effektiv hastighedskontrol på vort vejnet?«

(Spm. nr. 1141).

Begrundelse.

Repræsentanter for færdselspolitets motorcykelpatroljer har i dagspressen gentagne gange beklaget, at en væsentlig del af deres maskiner ikke er kraftige nok til varetagelse af den del af patruljetjenesten, der vedrører forfølgelse af motorkøretøjer med meget store hastighedsoverskridelser.

Det er naturligvis forståeligt, at denne del af færdselspolitiet må føle det utilfredsstillende, når man på grund af for langsomme ma-

skiner må opgive at få fat på de groveste fartsyndere, ligesom det må virke nedbrydende på respekten for patruljernes effektivitet.

Den konservative folketingsgruppe har gang på gang stillet forslag om bevilling af de nødvendige beløb, så politiet kan varetage sine opgaver tilfredsstillende. Og her drejer det sig både om mandskab og materiel. Nødvendigheden af dette krav er yderligere blevet understreget i denne sommer.

Besvarelse (7/9 78):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Rigspolitichefen har i anledning af spørgsmålet oplyst, at motorkøretøjer – herunder motorcykler – til politiets brug ved færdselsovervågning allerede af tekniske grunde må være af forskellig størrelse og udstyr. Rigspolitichefens færdselspolitiafdeling og politikredse med motorveje og større hovedlandevejsstrækninger bliver udstyret med kraftige og store motorcykler, som erfaringsmæssigt er bedst egnede til løsning af opgaver i disse områder.

Det er rigspolitichefens generelle opfattelse, at der ved den gennemførte fordeling af materiel til brug ved færdselsovervågning er taget hensyn til de lokale behov, og generelt set er materiellet egnet til brug ved løsning af opgaverne.

Spørgsmålet om den mest hensigtsmæssige motorcykeltype til brug ved færdselsovervågning er i øvrigt til overvejelse i et udvalg under rigspolitichefen.

Justitsministeriet kan for sit vedkommende henholde sig til rigspolitichefens oplysninger.

Til *justitsministeren* (17/8 78) af:

Poulsgaard (FPJ):

»Hvad agter ministeren at foretage i anledning af den stigende vold og terror, der breder sig ud over landet, nu sidst i Otterup hvor beboerne ikke tør anmelde voldsmændene til politiet af frygt for represalier?«

(Spm. nr. 1142).

Begrundelse.

Der henvises til bladet Se og Hør fra den 17. august 1978, hvoraf det fremgår, at frykten griber om sig i Otterup. En retsstat skal bl. a. kendes på, at dens borgere tør færdes trygt uden frygt for overfald.